

Vad sker på Nordfronten?

Meddelanden från norra Finland ge vid handen att tyska trupper från Rovaniemi äro under förflyttning söderut mot Kemi, 2 mil öster om Haparanda vid Finska viken. Mycket talar för att dessa uppgifter äro riktiga. Förmodligen är det delar av de på den s. k. Ishavsfronten stående fyra-bergsjägare-divisionerna som nu flyttats söderut och syftet med förflyttningen är knappast evakuering sjövägen genom Bottenhavet, innan ryska flygplan från finska baser och ryska ubåtar omöjliggöra all sjöfart i norra delen av Östersjöbäcknet. Snarare är det här fråga om skapandet av en upptagsställning söder om Kemälvens mynning, bakom vilken de från Uhtua och Suomussalmi retirera-nde tyskarna skola kunna pusta ut.

Det är möjligen mot en väntad finsk framstöt söder ifrån längs kusten från Uleåborg som denna tyska uppmarsch äger rum. Så vitt känt är hålla tyska trupper fortfarande Uleåborg, men det torde inte ingå i de tyska planerna att söka hålla sig kvar i Nordfinland ända ned till linjen Uleåborg—Suomussalmi. Denna mot söder vända frontlinje fordrar nämligen ett kraftigt flankskydd mot öster för att inte bli upprulad av ryska framstötter över Kuusamo och Salla. Möjligen komma tyskarna att söka hålla en frontlinje som börjar vid Bottniska viken mellan Uleåborg och Kemi och genom nästan väglösa ödemarker sträcker sig mot nordöst drygt tolv mil upp till den 5 mil långa sjön Ylikitka. På smala näs och vägbankar över denna sjö gå vägarna från Kuusamo och Uhtus, varför den erbjuder en god naturlig försvarsställning, i varje fall så länge tyskarna längre norrut kunna hålla sig kvar i Salla. Skulle ryska trupperna lyckas bryta igenom vid Salla, får den norra delen av den tyska fronten falla tillbaka 8 mil till Kemijärvi, som ligger omkring 70 kilometer ONO Rovaniemi och utgör den norra hörnstenen i den försvarslinje öster om Kemi älv, som synes utgöra den tyska huvudlinjen. Mellan Kemilinjens och den längre norrut liggande Ishavsfronten, vilken tyskarna uppgives ämna hålla sig kvar i, utbreder sig ett tundreliknande, väglöst vildmarksområde genom vilket större truppstyrkor

knappast kunna framföras ens vintertid och där någon fast frontbildning sålunda inte kan förekomma.

Hur stora insatser den ryska krigsledningen är benägen att göra på den nordfinska fronten, är ovisst. Det förefaller likväl inte antagligt att den kommer att offra trupper som kunna nyttjas på viktigare fronter på en sekundär sådan som den nordfinska. Snarare är det väl troligt att ryssarna komma att resa skarpa krav på att den finska armén skall fullgöra den i vapenstilleståndsvillkoren ingående förpliktelsen att avvärja och internera de tyska trupperna i Finland. En uppgift som inte blir så lätt! Det förefaller inte osannolikt att general Rendulics trupper kunna hålla sig kvar i Nordfinland över vintern. — Om inte avgörandet dess förinnan fallit på huvudfronterna, vilket det säkerligen har.

Skulle den tyska bergsarmén tvingas att retirera blir det meningslöst för den att fortsätta kampen sedan Hitlerväldet brutit samman i Tyskland, få vi vara beredda på att de tyska trupperna vid Kemilinjens komma att söka överskrida svenska gränsen hellre än att kapitulera för ryssarna. Det torde röra sig om en styrka på omkring 50.000 man. En förutsättning härför är givetvis att Sverige tillåter dem att söka skydd på svenskt område.

Den finska kapitulationen kommer också att få vidsträckta återverkningar i Östersjön. Inom få dagar kunna ryska flygplan från nya baser i södra och västra Finland kontrollera sjövägarna i Östersjöbäcknet och samverka med de ryska ubåtar och övervattenstridskrafter som i skydd av den sydfinska skärgården kunna nå ut till öppet vatten. Den samlade tyska flottan är visserligen den ryska överlägsen, men den måste delvis nyttjas för bevakningstjänst i Nordsjön och längs norska kus-

ten. Det ryska flyget återigen, är överlägset det tyska. Och den flotta som har det starkaste landbaserade flyget till hjälp kommer utaf tvivel att dominera Östersjön. Norr om en linje Gotland—Windau blir det i varje fall inte hälsosamt för tyska fartyg att visa sig. Det innebär att utrymningen sjövägen av Estland blir en mycket svår sak för tyskarna.

Vilka konsekvenser för den svenska sjöfarten och handeln med Tyskland det ryska framträngandet till Östersjön får komma de närmaste veckorna att utvisa.

N. H—y.